

У туристичкој брошури о Книну, која се крајем прошле године појавила на интернету, а ускоро би требала изаћи из штампе, Срби као да нису никада постојали у том граду. Туристичка заједница града Книна напрото је „избрисала“ из сећања све што има везе са Србима, а историја је прекројена на такав начин да се учешће народа који је до 1995. био већински уопште не види.

Док се до детаља описује историја града од десетог века до данас, вешто је избачено све оно што подсећа на важан допринос Срба у Книну. За ауторе брошуре која ће у Книну бити понуђена туристима, сам град има искључиво важност као седиште хрватских краљева.

А шта говоре чинjenице ?

Први пут Книн спомиње византијски цар и писац Константин Порфирогенит у X веку. Иначе се у каснијим документима различито пише: *Tninum, Tenin, Thelen, Clin* итд.

Најстарије насеље

Ninia

везује се уз брдо Спас, на коме се касније формирала позната средњовековна тврђава. Према материјалним подацима у раном средњем веку, на ово подручје населила су се словенска племена Срби и Хрвати. Бројне громиле око Книна су остаци архитектуре гробова у којима су се сахрањивали Срби, пре него што су примили хришћанство.

Постоје и други историјски документи који помињу Србе као „народ који живи у великом делу Далмације“. Византијски писци су Србе називали Србима, Далматима, а земљу Србија или Далмација. Каснијим сеобама простор северне Далмације био је само попуњаван новим српским породицама. Даљи подстицај за насељавање била је удаја Јелене – сестре српског цара Душана за Младена III Шубића. Тада је српство ухватило дубоке корене око река Крке и Цетине, што сведоче манастири Крупа (1317), Крка (1350)

Пише: Милојко Будимир
четвртак, 15 фебруар 2018 21:49

и Драговић (1395). Када је босански краљ Твртко 1390. године завладао Далмацијом, њена врата за досељавање Срба још су се шире отвортила и тада „Книн постаје српско место“. Насељавање Срба појачава се и у наредном XV и XVI веку, а најубедљивији доказ о њиховом присуству представљају многе парохијалне цркве у местима око Книна.

И за време Турака (1522-1688) наставља се пресељавање Срба из Босне. Уз помоћ Срба Крајишника Турци су прогнани, али се тада Книнска Крајина нашла под влашћу Млетачке Републике све до њене пропasti (1797), када је Далмација дошла под аустријску, затим француску и од 1813. поново под аустријску власт. Иако је 1918. формирана Краљевина Срба Хрвата и Словенаца, Книн ће у састав те нове државе ући тек након Рапалског уговора 1921. године.

У поменутој брошури нема ни података о броју Срба у Книну. Према попису из 1991. године у Книну је живело 9.867 Срба и 1.660 Хрвата, док је 2011. године било само 3.551 Срба и 11.612 Хрвата. Све су то чињенице које није могуће фалсификовати, нити заборавити, али их у брошури о Книну напросто нема. Нема ни помена о цркви Покрова Пресвете Богородице која се налази у главној книнској улици, а нема ни цркве Светог Георгија на Синобадовој главици из XV века, поред које се налази парохијски дом у коме је српску децу писмености учио Доситеј Обрадовић.

Хрватска туристичка брошура - ни помена о Србима у Книну

Пише: Милојко Будимир
четвртак, 15 фебруар 2018 21:49

Хрватска туристичка брошура - ни помена о Србима у Книну

Пише: Милојко Будимир
четвртак, 15 фебруар 2018 21:49

